

“Şu dünyada insan gibi yaşamak da yoksa...” *

Şüphesiz büyük teknolojik ilerlemelerle
ama bir o kadar da *üförmelerle* girilen bir yüzyılda,
bütün bir insanlık olarak **‘yaşatıldığımız’**
bu **‘görölmemiş rezilliği’** kabul edemeyip
(*nihilizm* berbattır çünkü)
bu dönemde beni zorlayan soru şu:

Bana bunu yaşatan kim?

Ne?

Hangi düşünce?

Hangi yanlış?

Bir *‘şahıs’* değil tabi aradığım.
Niyetim bir *‘diklenme’* hiç değil.

Hem *‘şunda-bunda muazzam ilerleme’* deyip,
hem de bu **‘sefalet’** için
bilmem **kaç yıl-yüzyıl önceki** salgınlar karşısındaki
‘insan çaresizliğini’
bugünle birmiş gibi tutmaktan,
hiç değilse bir *‘mahcubiyet’* duyulması
gerekmiyor muydu?

Hiç değilse, bir küçücük farkla bile olsa,
Bir *‘başka’* yaşanamaz mıydı bu facia,
hele kimi ölkelerde, yaşlıların yığıldığı adı **‘huzur’**,
‘ölüm evlerinde’?

Yenilir yutulur bir şey miydi,
kimi devlet yöneticilerinin **arlanmadan**
söylemeye cüret ettikleri?

Çok mu anlaşılır bir şey,
koca Amerika toprağında *‘bez maske’* diyecek
bir fabrikanın bile bulunamaması?

Çünkü onları *üretecek* dikiş makinelerinin topu
Uzak Doğu'da '*lüks markalara*' giysi yetiştiren
'*köle işçilerin*' önlerinde.

Bir '*dünya görüşü bozulması*'
bir '*sistem berbatlığı*',
bir '*öngörü eksikliği*',
bir '*hazırlık ihmâli*',
bir '*yanlış destek*',
bir '*merhamet dumuru*'
bir '**illüzyon**'
yok mu bunlarda?

Hiç karınca ezmediği,
hayatında tek bir dal bile kırmadığı için,
'doğaya hiç zarar vermediğinden'
emin ve '*içi rahat olmak*' gibi
bir '*dar görüş konforu*'
bu soruları kendine sormamak...

Ya da, kimileri için, hiç lüzumu olmayan
'*yeni bir ayırma*' dönüşmesinden bile
nedense çekinmeden birden ortaya sürülen,
aslında çok çok eski çağlarda kalmış
"bilim sevenler" (ne sorunlu bir terkip)
gibi '*şık*' bir duruşa bütün sorunları aşmakta
fazlaca güvenmek olabilir, olsa olsa.

Oysa ne kadar geç bir vakit,
'İnsan' eli-zihni değmiş her alanda
tüm '*masumiyet karineleri*' için.

'Bu konunun dibi derin', '*primordial*',
'*sağ kalma güdüsü*'
'*yüzyıllardır hiç kırılmayan*
genetik zincir' vb. açıklama teşebbüsleri,
gerçekten yetiyor mu bize:

Ganyan sonuçları gibi,
o gün hangisinin önde bitirdiği açıklanan
'ölüm-kalım sonuçları'na,
'veba'dan kaçarken önüne çıkan **Azrail'**i
oyalamaya çalışan bir **Bergman filmi figürü** gibi,
saklandığımız evimizde
ve gömüldüğümüz koltuğumuzda *-izole-* bakarken?

Birilerinin diyelim benzer şekilde büyük
ama *göz göre göre gelen* bir yanlıştın,
ihmalin içinde oluşu nedeniyle,
bütün boruları bir anda patlasa bir şehrin,
lağım bir semtten ötekine,
bir sokaktan bir sokağa, bütün şehri bassa,
evlerine bu kadar itirazsız çekilir miydi insanlar?

'Yeni normal' bu diye,
bundan böyle burunlarına özel olarak geliştirilmiş
ve karneyle dağıtılan '*bir mandal*' takmayı,
dize kadar geçirimsiz lastik çizmelerle gezmeyi
bu kadar boynu kıldan ince kabul eder miydi?

Hayır, etmezdi.

Çünkü '**kafa tutacağı**' birileri vardı.

Şimdi yok öyle biri/leri- *görünürde*.
Tıpkı *virüs* gibi.

İşte mesele tam da burada.
En temel güdüsüyle '*kontrol*' ediliyor insanlar:
Can korkusuyla.

Belirsizlikle.

O yüzden herkes birbirinden korkuyor.

O yüzden, birbirimize
"Her toplum layık olduğu gibi yönetilir"
cikletini ikram edemiyoruz artık.
Laf olsun diye bile.

**“Unutun” diyor birileri,
“bütün bildiklerinizi unutun artık!”**

Çok mu zor, onun yerine,
Orhan Bursalı gibi,
“Kurtuluşumuz COVID-19 biziz diyebilmekte”
demek?

Mayıs 2020

* *“Şu dünyada insan gibi yaşamak da yoksa
Ne kalıyor geriye, yüzyıllardan?”*

Behçet Necatigil

